

dosarul nr.2ra-70/19

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (G. Manole)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Panov, M. Anton, V. Cotorobai)

ÎNCHEIERE

23 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ghenadie Furmanov, reprezentat de avocatul Valentin Mocanu,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Furmanov Ghenadie împotriva Ianei Makridis cu privire la determinarea cotelor-părți din proprietatea comună în devălmășie și determinarea cotelor-părți din patrimoniul succesoral,

împotriva deciziei din 07 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău prin care s-a respins apelul declarat de Ghenadie Furmanov și s-a menținut hotărârea din 13 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La 28 decembrie 2016, Ghenadie Furmanov a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ianei Makridis prin care a solicitat determinarea cotelor-părți din proprietatea comună în devălmășie a defuncților Cojuhari Valentin și Cojuhari Liudmila, determinarea cotelor-părți lui Furmanov Ghenadie și Makridis Iana din averea succesorală rămasă după decesul lui Cojuhari Valentin în baza testamentului nr. 1769 din 03 aprilie 2015, autentificat de notarul public Ucrainean Natalia și determinarea cotelor - părți lui Furmanov Ghenadie și Makridis Iana din averea succesorală rămasă după decesul Cojuhari Liudmila.

În motivarea cererii, a indicat că Furmanov Ghenadie și Makridis Iana sunt copiii defuncților Cojuhari Valentin și Cojuhari Liudmila. La 23 octombrie 2010 a decedat Cojuhari Liudmila, care la momentul decesului era împreună cu soțul său coproprietară în devălmășie a următoarelor bunuri imobile: apartamentul cu numărul cadastral xxxx situat în xxxxx xxxx și apartamentul cu numărul cadastral xxxxx situat în xxxxx xxxxx.

La fel, la data decesului Cojuhari Liudmila era titular al contului bancar nr. xxx în xxxxx soldul contului constituind xxxxx; contului bancar nr. xxxx în xxxxx soldul contului constituind xxxxxx.

A notat că, la 12 aprilie 2015 a decedat Cojuhari Valentin, care la momentul

decesului pe lângă proprietatea comună în devălmășie asupra imobilelor indicate mai sus, era titular al contului de card bancar nr. xxxx în filiala xxxxxx, soldul contului constituind xxxx, contului de depozit bancar xxxx în xxxxxx, soldul contului constituind xxxxx și dobândă în sumă de xxxx, contului de card nr. xxxxxx în xxxxxx, soldul contului constituind xxx, contului bancar nr. xxxx în xxxxxx soldul contului constituind xxxx, contului bancar nr. xxxx în xxxxxx soldul contului constituind xxxxx.

A susținut reclamantul, că în data de 03 aprilie 2015, prin testamentul nr. 1769, autentificat de notarul public Ucrainean Natalia, Cojuhari Valentin a testat tot patrimoniul său în cote egale lui Furmanov Ghenadie și Makridis Iana. Atât Furmanov Ghenadie, cât și Makridis Iana au acceptat moștenirea rămasă după Cojuhari Valentin și Cojuhari Liudmila prin depunerea declarației la notar.

La 08 februarie 2016, reprezentantul lui Furmanov Ghenadie - Titarenco Lilia s-a adresat cu cererea către notarul public, prin care a solicitat eliberarea certificatului de moștenitor. Însă, prin încheierea de refuz din data de 08 februarie 2016, notarul public Durnescu Tatiana a refuzat să-i elibereze certificatul de moștenitor, indicând că conform prevederilor art. 41 și art. 66 alin. (2) din Legea cu privire la notariat, certificatul cu privire la dreptul de proprietate asupra cotei-părți din proprietatea comună în devălmășie se eliberează la locul deschiderii succesiunii în baza cererii scrise a tuturor coproprietarilor și a moștenitorilor care au dreptul la succesiune.

Ulterior, în data de 12 februarie 2016, reprezentantul lui Furmanov Ghenadie - Titarenco Lilia a expediat în adresa Ianei Makridis o scrisoare prin intermediul poștei și internetului în care a solicitat prezența acesteia la notarul public în vederea determinării cotelor-părți succesoriale și a depunerii cererii de eliberare a certificatului de moștenitor, care însă a rămas fără răspuns.

În drept, și-a întemeiat cerințele pe prevederile art. 20, 26 din Codul familiei, art. 11, 373, 1450, 1500 din Codul civil, art. 5, 166-167 din Codul de procedură civilă și a solicitat admiterea acțiunii în sensul declarat.

Prin hotărârea din 13 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru acțiunea a fost respinsă.

În consolidarea soluției sale, prima instanță a concluzionat, că reclamantul a solicitat determinarea cotelor-părți din proprietatea comună în devălmășie a defuncților Cojuhari Valentin și Cojuhari Liudmila și determinarea cotelor-părți după reclamant și pârâtă din masa succesorală ce le revine, fără a fi confirmat dreptul la moștenire, prin certificatul de moștenitor legal, considerent Furmanov Ghenadie nu poate solicita determinarea cotelor-părți din averea succesorală.

La fel, prima instanță a reținut, că refuzul notarului public Durnescu Tatiana din 08 februarie 2016, de a elibera certificatul de moștenitor și faptul că pârâta nu se prezintă la notar în vederea eliberării certificatului de moștenitor nu sunt relevante speței, deoarece refuzul notarului de a elibera certificatul de moștenitor este asimilat actului administrativ, care poate fi contestat în conformitate cu prevederile Legii contenciosului administrativ, iar în cadrul cauzei de contencios administrativ refuzul pârâtei de a se prezenta la notar după eliberarea certificatului de moștenitor poate fi considerat ca fiind un refuz tacit de la moștenire.

La 18 septembrie 2017, Ghenadie Furmanov a contestat cu apel hotărârea primei instanțe, solicitând casarea acesteia cu emiterea unei hotărâri noi prin care acțiunea depusă să fie admisă.

Prin decizia din 07 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Ghenadie Furmanov și s-a menținut hotărârea din 13 septembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Curtea de Apel Chișinău a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate. Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărâre legală și întemeiată.

La 10 octombrie 2018, Ghenadie Furmanov, reprezentat de avocatul Valentin Mocanu a declarat recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi prin care acțiunea înaintată să fie admisă integral.

Pledând pentru admiterea recursului în sensul declarat, recurentul consideră că soluția instanței de apel este neîntemeiată, fapt ce rezultă din nedeterminarea naturii juridice a obiectului litigiului, criteriu care presupune prin sine lămurirea corectă și certă a situației de fapt și de drept.

La caz, a notat recurentul că în temeiul art. 284, 373, 1432, 1444 din Codul civil este în drept să solicite determinarea cotei-părți ideale din proprietatea comună în devălmășie a părinților decedați, la fel cum ar fi fost în drept și ascendenții săi. Însă, instanțele de judecată eronat au dat apreciere acestor norme de drept, considerând neîntemeiată acțiunea depusă.

Cu referire la încheierea notarului public din 02 august 2016, recurentul a opinat că contestarea sau necontestarea acesteia de către el, nu poate constitui temei pentru instanțele de judecată de a refuza în soluționarea cauzei.

De asemenea, a subliniat recurentul că prin prima art.1556 din Codul civil, este în drept de a primi certificat de moștenitor, iar imposibilitatea de a primi certificatul de moștenitor îi încalcă dreptul de proprietate, garantarea căruia este prevăzută de art.315,316 din Codul civil, art.46 din Constituție, art. 1 din Protocolul 1 din Convenția Europeană.

Totodată, Ghenadie Furmanov, reprezentat de avocatul Valentin Mocanu a reiterat argumentele expuse în susținerea cererii de chemare în judecată și a cererii de apel.

Instanța de recurs constată că, decizia din data de 07 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost recepționată de către reprezentantul recurentului, avocatul Valentin Mocanu la 17 august 2018 (f.d.139). Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 434 din Codul de procedură civilă, consideră recursul depus la data de 10 octombrie 2018, în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil, din motivele ce succed.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Argumentele recurentului precum că, instanțele de judecată eronat au aplicat normele de drept material se resping, deoarece circumstanțele cauzei au fost determinate de prima instanță și de instanța de apel și apreciate corect de instanța de apel cu argumentări adecvate bazate pe normele de drept ce reglementează raportul juridic în litigiu.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurentul nu a invocat nici un argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67). La acest capitol completul reține că, recursul declarat nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Completul de admisibilitate relevă că, prezenta cerere de recurs a fost depusă

după ce recurentul a avut posibilitatea de a fi auzit de prima instanță și de instanța de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea mutatis mutandis „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că, recurentului i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzit combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și a interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Ghenadie Furmanov, reprezentat de avocatul Valentin Mocanu împotriva deciziei din 07 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Furmanov Ghenadie împotriva Ianei Makridis cu privire la determinarea cotelor-părți din proprietatea comună în devălmășie și determinarea cotelor-părți din patrimoniul succesoral.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic